

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI: NÚM. 130

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 26 Setembre de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

L'èxit de l'Any Jubilar

L'Any Sant, es desenrolla triomfalment amb el concurs de pelegrins de tot el món i els piadosos exercicis que en sí conté el Jubileu. Roma ha pres un aspecte sumament característic. Els seus carrers són un formiguer de persones i de vehicles, que corren i es creuen en totes direccions. A totes les hores del dia, des de les primeres del matí a les últimes de la tarda, grups de pelegrins, seguint la creu de penitència de la respectiva pelegrinació, fan la visita a les Basíliques jubilaris. Entre tants espectacles de fe, és edificant el Vía-crucis en el Coliseu, on casi tots els pelegrins van a venerar l'arena empapada amb la sang de milers de màrtirs. Contra totes les veus que la maldat i l'odi polític havien deixat sentir a l'exterior, contra totes les maniobres de les sectes protestants, que han intentat, valent-se de les més estranyes i grotesques invencions, allunyar als pelegrins de Roma, l'Any Sant triomfa, i pel nombre dels pelegrins arribats a Roma, es pot dir que ha sobrepujat les majors esperances. No obstant el continuat arribar i la permanència a Roma de tanta gent, i de totes nacions i llengües, cap incident ha pertorbat l'ordre perfecte d'una vida tan intensa. Els pelegrins frueixen de la més alta llibertat i el més considerat respecte. Roma ofereix, en mig de la cortesia dels seus ciutadans, un magnífic exemple de la seva

tradicional i jamai desmentida hospitalitat senyoral. I el caràcter catòlic de Roma, caràcter que procedeix d'ésser la Seu dels Papes i el centre del Catolicisme, fa que tot pelegrí, per llunyana que sia la nació a què pertany, se senti en els dies de permanència a la Ciutat Santa, romà, al igual que els demés ciutadans.

Fet curiosíssim

Una quinta part de la pelegrinació escandinava — dien de Roma — arribada a aquesta capital està formada per luterans, que vénen presidits per quatre pastors de la seva religió. Preguntats pels periodistes, han dit que el seu viatge no obeeix a un sentiment de mera curiositat, sinó que dessitgen assistir a alguna cerimònia de canonització i veure al Pontífic. Afegeixen que el moviment d'aproximació a l'Església catòlica és cada vegada més viu en els seus països, fins al punt de que, abans d'acabar l'any Sant, serà precis organitzar noves pelegrinacions a Roma. Fa quatre-cents anys que no s'afectuava cap pelegrinació dels països escandinaus a Roma, i des d'ara, per primera vegada en la Història, es registra el fet d'ésser rebuts en la Ciutat Eterna pelegrins protestants.

PENSAMENTS DE GOETHE

Les llanties taquen d'oli; els cirir fan cremall; sols les llums del cel brillen pures i sens màcula.

LES CIGALES

Les cigales enfadades
de sentir-se, bescantar,
d'imprevisores tractades,
malfeineres, desvagades,
no fent rès més que cantar;

casades de la cançó
d'aquella comparació
entre elles i les formigues
de trebellar tan amigues
per omplir son graneró;

un dia determinaren
reunir-se en parlament,
i a milenars se juntaren
dintre d'un bosc, i votaren
unànims l'acort següent:

«Per acabar les raons
de formigues i cigales,
cigales i cigalons
acordaren plegar ales
i no cantar més cançons.»

Vingué l'estiu; recremada
la flor no vivia un jorn,
l'herba s'era ressecada
i en sent a la mixdiada,
la terra semblava un forn.

Los aucells estabornits
s'estaven ben arrupits
en sos nius sense alegria,
i era'l silenci del dia
molt més trist que'l de les nits.

Les formiges esverades
anaven d'ací i d'allà
seguint los camps i les prades,
i sos caus desesperades
se'n tornaven sense un gra.

«Doncs, què passa?» tothom diu;
i les formigues s'espanten;
«axò no sembla l'entiu,
puix si tota cuca hi viu,
¿còm les cigas no canten?»

Tothom anyoraxa'l cant
seguit, estrident, vibrant
d'aquell volàtil estol
que amb son zig-zig incessant
salmeja un gran himne al sol.

I conta la tradició
que les formigues feineres,
llavors entrant en reó,
foren elles les primeres
en demenar la cançó.

JAUME COLLELL, PVRE.

Ramón Lull a Anglaterra

El professor de la Universitat de Liverpool, Mr. E. Allisson Peers, que no fa molt de temps publicà, en anglès una edició dels poemes de Manuel de Cabanyes, bellament comentada, acaba ara de publicar dos volums consagrats l'un a Pensaments del Benaventurat Ramon Lull i l'altre contint una bella i acurada traducció a l'anglès del Llibre de l'Amic i l'Amat.

Aquestes dues traduccions, que han introduït el nostre Ramon Lull al món de parla anglesa, han tingut una franca i cordial acollida.

Ens plau de reproduir, traduïts, alguns extractes de crítica que el Llibre de l'Amic i de l'Amat ha suscitat dins la premsa anglesa:

«The Church Times», diu:

«Un petit clàssic de la primicera literatura Franciscana.

«The Guardian», diu:

«Estam agraïts a Mr. Peers per haver-nos donat aquest petit clàssic, català de Mallorca, Ramon Lull... i pel seu lluminós assaig introductiu».

«The Universe», diu:

«Aquest polit llibret conté 366 paràgrafs, curts, senzills, piadosos i profunds»

«The Church Union Gazette», diu:

«Aquest formós tresor de misticisme Ibèric...»

Cadascun d'aquests joiells de devoció mística servirà beníssimament els cristians, formant el tema de llur contemplació dia per dia.»

«The Times Literary Supplement», diu:

«Alguna tintura del «gran elíxir» deu haver mantingut vivent la memòria de Ramon Lull. La traducció del professor Allisson Peers (cal esperar que serà seguida de tot el «Blanquerna») mostra que Lull pot trobar lectors anglesos.»

«Blackfriars», diu:

«S'introdueix entre els cristians anglesos un dels més grans, i nobles, i més origi-

nals figures entre els sants i doctors del Catolicisme Medieval.»

«Bulletin of Spanish Studies», diu:

«El Llibre de l'Amic i de l'Amat no havia estat abans traduït a l'anglès... Ens sentim particularment deutors envers el traductor per donar-nos-el en la nostra pròpia llengua. Una fan graciosa, harmoniosa, encisadora versió com és aquesta.»

«The Liverpool Courier», diu:

«El professor Allison Peers ha d'ésser regradat per traduir el millor (de les obres de Ramon Lull) en anglès, i editar-ho en una forma força manual.»

Aquestes obres han estat impreses sola el patronatge de la Societat per l'Encoratjament del Pensament Cristià.

DE «LA VEU DE CATALUNYA».

LLIBRE D'AMIC I AMAT

DEL BEAT RAMÓN LULL

(Versió al llenguatge vivent).

51 Suspirava l'Amic i deia: ¿Què és la mia amor? —Respongué l'Amat.— La teva amor és un segell i estampa que mostra mos honraments a les gents.

52 Es va veure prendre l'Amic i lligar, ferir i matar, per amor del seu Amat; aquells qui'l tormentaven varen dir-li: ¿A on és el teu Amat? Respongué: Veja-ulo en els multiplicaments dels meus amors i en la sustentació que fa dels meus torments.

53 Digué l'Amic a l'Amat: Jo no fugí ni m'apartí del teu amor després que te vaig conèixer; car en tu i per tu i amb tu estava per onsevulla fos. —Respongué l'Amat: Ni jo després que tu m'haguesses conegut i amat t'he oblidat i en cap temps no fiu contra tu engany ni falliment.

54 Anava l'Amic per una ciutat, així com a foll, cantant de son Amat, i demanant-li les gents si havia perdut el seny. Respongué que son Amat havia prèson voler, i que ell li havia donat son enteniment; i per això li era romàs tant solament la memòria amb que recordava son Amat.

55 Digué l'Amat.— Miracle és contra l'amor de l'Amic, que s'adormi oblidant a son Amat.— I miracle és també contra l'amor de l'Amat, si l'Amat no desperta l'Amic que tant l'ha desitjat.

56 Pujà el cor de l'Amic a les altures de l'Amat perque no fos entrebancat amb l'amar dins l'abisme d'aquest món; i quant va esser a l'Amat el contemplà amb dolçor i pler; però l'Amat el feu baixar an aquest món, perque el contemplàs amb tribulacions i amb llanguiments.

57 Demanaren a l'Amic: ¿Quines son les teves riqueses? —Respongué: La pobresa que sofrec per mon Amat. ¿I qual és ton repòs? —El llanguiment que'm dona son amor.— ¿I qui és ton metge? Respondient: Les significances que les criatures donen de l'Amat.

58 Cantava l'aucell en un ram de fulles i flors: i el vent movia les fulles i escampava l'odor de les flors. Preguntava l'Amic a l'aucell que significava aquell moviment de les fulles i l'odor de les flors. —Respongué: Les fulles signifiquen en llur moviment l'obediència; i l'odor, el saber sofrir malanança.

59 Anava l'Amic desitjant a son Amat i s'encontrà amb dos amics que amb amor i plor es saludaven, abressaven i besaven. I s'esmortí l'Amic: tant fortament li remembraven els dos amics son Amat.

60 Pensà l'Amic en la mort i tengué por fins que recordà l'Amat. I cridà a les gents que li estaven davant: — ¡Ah senyors! Amau molt i no temereu a la mort, ni els perills per honrar l'Amat.

Cronica d'Inca

Dia 19.— Sabem que l'agosarat Alferez don Pere Mulet Nicolau ha estat agraciat amb la medalla de sofriment per la pàtria amb la indemnissació de 1584 pessetes. Be la se mereix el jove militar que servint, voluntariament, al Terci, va esser terriblement ferit en un combat en la anutjosa guerra del Marroch.

Dia 21.— Alguns fadrins no compareixen a son taller, passant el temps jugant dins establiments. Hi hauria d'haver una dispocció que prohibís l'estància dels obrers dins establiments les hores de feina sens motiu justificat, encara que no perdessin el temps en coses prohibides. De la mateixa manera que no se permet retenir

borratxos dins els establiments de baguda tampoc s'hi hauria de permetre els grans dies feners.

—«La Acadèmia Tècnica de Inca» i el col·legi dels Pares Franciscans s'han fusionats per formar un sol centre de segona ensenyança.

Sembla que els Franciscans per falta de personal sols volien dedicar-se a la preparació de l'ingrés al Batxillerat i al Magisteri, i enterades les autoritats, que ja comencen a desvel·lar-se pera l'instrucció d'Inca, han treballat perque se dugués a terme aquesta unió de forces escolars a fi de lograr tenir un veritable centre de segona ensenyança que respongués a les necessitats sentides pels pares de família, que desitgen una bona formació dels seus fills.

Aquests dies es fan treballs preparatius de localitats i altres arreu per comensar de bò les classes dia cinc d'octubre, dilluns de Sant Francesc.

—Enguany pareix que la verema té poca demanda, per haver-hi encara a Inca i a altres punts de Mallorca molt de ví embotat o en depòsit de l'any passat. Nos trobam a la cullita i en alguns cellers ja han començat la veremada i apenes sonen preus.

Hem preguntat el senyor del celler de Sa Travessa, don Gabriel Siquier, a quant es tirava i ens ha confirmat la falta de preus determinats; però que ell la pagaria a pesseta el grau, i que com la vol de bona qualitat li sortiria a dotze pessetas la somada. Ens ha dit, també, que a tres pobles enforret d'Inca que, com es sab, és de més poca graduació s'en ha pagada a 6 i 8 pessetes la somada.

Ens diu un altra vineter que a la veïna població de Seuva s'ha pagada verema a 13 pessetes i mitja. Es just que es cerqui el preu de la verema per l'agraduació que tenga, si bé és de desitjar que en lloc de pesseta el grau retgexin preus més elevats.

Es precis afavorir l'agricultura si no es vol que els camps quedin sense braços i sense cultiu per falta de la remuneració deguda.

L'esplet del reïms, sembla que per tot arreu és gros de tot, favorit per les derrereres plujes que l'ha inflat. Això és un altre motiu de baratura. A nostre mercat sovint els reïms s'han venuts a cinc centims la lliure.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Diumenge passat morí la gentil i virtuosa joveneta Maria Cortés Fuster a l'edat de 16 anys, després d'haver rebut els Sacraments i la Bendició Apostòlica amb fervorosa conformança.

Per les seves jovials qualitats de caràcter i de bondat la seva mort és estada molt sentida de tots els qui la conexien i tractaven.

Ses exèquies són estades una manifestació de condol envers sa cristiana família.

Acompanyam en son viu sentiment a sos pares, don Gabriel i donya Maria i a l'amic don Bernat Aguiló, cunyat de la difunta, i demés germans i família per una perdua tant sensible i planyívola.—R. I. P.

També morí l'altra setmana donya Margalida Seguí Ferrer, a una edat avansada. Ha tengut una penosa malaltia que li ha durat molts d'anys, i l'ha sufrida amb tal resignació cristiana que ha edificat a tots els que la rodetjaven.

Donam el pesabé a la família i particularment a ses filles religioses Sor Antònia de la Concepció, Trinitària, i Sor Margalida de santa Aina, germana de la Caritat, i son fill polític don Josep Noguera, antic subscriptor nostre. Que Deu nostre Senyor los aconsoli a tots.—R. I. P.

En la nostra Imprenta se ven una guillotina emprada en bon estat, per haver-se proveit d'una de més potència.

GVILLEM COLOM I FERRA L'AMOR DE LES TRES TARONGES I ALTRES POEMAS

Se venen an aquesta Imprenta.

Amb censura eclesiàstica.

Zip. Durán-Inca